

Els accionistes majoritaris de BPA corroboren a la Batllia que el banc sempre va actuar sota l'empareda del marc legal vigent

Higini Cierco denuncia davant la instructora judicial les coaccions que va rebre ell i l'exconseller delegat de l'entitat per part de comandaments policials espanyols en relació al que avui es coneix com a 'cas Pujol' o 'operació Catalunya' · Les amenaces, el maig del 2014, advertien que de no cooperar, el FinCEN intervindria

ANDORRA LA VELLA, 18 D'AGOST DEL 2016.-Els accionistes majoritaris de Banca Privada d'Andorra (BPA), els germans Higini i Ramon Cierco, han corroborat aquest dijous davant la batlle instructora del 'cas BPA', Canòlic Mingorance, que l'entitat va actuar sempre seguint el marc legal andorrà vigent en cada moment i que van cooperar en tot moment tant amb els organismes de control i supervisió estatals com amb les empreses audidores que any rere any van avalar l'operativa del banc.

Alhora, Higini Cierco ha posat en coneixement de la responsable judicial amb valor de denúncia tot un seguit d'amenaces i extorsions de què va ser objecte per part de comandaments policials espanyols molt abans de la intervenció del banc. I en què ja s'advertia que de no col·laborar amb ells s'actuarià contra BPA, si feia falta, via administració americana. El Govern andorrà està al corrent de les pressions des de fa mesos perquè se n'ha anat informant personalment diferents dels seus integrants, entre els quals, el màxim responsable de l'executiu, Toni Martí.

Ramon Cierco ha estat el primer dels accionistes majoritaris en comparèixer davant la batlle en el marc de la querrela interposada pel Govern. Cierco ha respost a totes les preguntes que se li han formulat, tant de la instructora com del fiscal general, Alfons Alberca, així com dels representants legals de totes les parts, especialment el de l'executiu. Les qüestions anaven encaminades a determinar les funcions i responsabilitats dels presidents de BPA. L'accionista ha explicat que el control del dia a dia de l'entitat estava en mans dels executius i que els presidents assumien aquelles funcions descrites i reconegudes en els estatuts de l'entitat. Ramon Cierco ha remarcat el convenciment absolut que es va actuar sota el paraigua legal andorrà en tot moment. I que sempre que va caldre es va cooperar amb organismes com l'INAF o la UIFAnd.

L'accionista majoritari ha ressaltat el fet que les més de tres desenes d'administratius, gestors i executius que han hagut de declarar en el marc de la causa els darrers mesos han mantingut sempre una mateixa línia argumental. Han destacat sempre que el banc disposava de les mesures de control necessàries i que l'operativa usada seguia els paràmetres descrits pel departament de

compliment normatiu que, al seu torn, se cenyia a la normativa i als comunicats tècnics emesos pels supervisors, com les nombroses auditories preceptives i de reforç van anar constatant. Els organismes de control mai van manifestar res en contra del sistema de funcionament general del banc.

Higini Cierco ha ratificat plenament les explicacions donades pel seu germà i, a banda de fer alguna apreciació més a petició de la responsable judicial o el representant del ministeri públic, ha volgut fer pública la situació que va viure inicialment de forma personal molt abans de la intervenció originada amb el 'Notice' del FinCEN del 10 de març del 2015. Posteriorment també va afectar l'aleshores conseller delegat de BPA, Joan Pau Miquel. Cierco ha deixat clar que si al seu dia no es van denunciar les amenaces va ser per prudència, temor a les hipotètiques represàlies de l'Estat espanyol (que s'acabarien materialitzant en la liquidació de Banco Madrid) i també pel ple convenciment que la pressió no aniria a més. Alhora, després de disset mesos d'instrucció i en ocasió de la seva primera compareixença en seu judicial, l'expresident de BPA ha considerat que tenia ara l'obligació de posar en coneixement de la batlle la situació viscuda.

Els fets denunciats

Els fets denunciats per Higini Cierco cal emmarcar-los en el que avui es coneix com el 'cas Pujol' o 'operació Catalunya' i originats per l'intent de les autoritats espanyoles de poder fer públic el patrimoni que l'expresident de la Generalitat de Catalunya hauria tingut dipositat al Principat. El llavors president de BPA va rebre el maig del 2014 una trucada de l'agregat d'Interior a l'ambaixada d'Espanya a Andorra, Celestino Barroso, informant-lo que seria convenient que veiés unes persones a Madrid. Higini Cierco, que no coneixia Barroso, es va trobar amb aquest a les instal·lacions exteriors d'Indústries Montanya (IMSA) i el policia espanyol va reiterar a Cierco la necessitat de trobar-se amb unes persones a la capital espanyol "o del contrari el banc morirà. Ja llavors se'm va dir que els americans n'estaven al corrent i ja sabien com fer-ho".

En aquell moment, la filial espanyola de BPA, Banco Madrid, estava sotmesa a una inspecció ordinària del SEPBLAC. Higini Cierco va dirigir l'agregat d'Interior al conseller delegat del banc, Joan Pau Miquel, que el va rebre a la seu central de l'entitat. Allí, Barroso insisteix en què si no es col·labora amb el que els demanaran "el banc desapareixerà" i que rebrà una trucada d'una persona a qui s'identifica amb el sobrenom de Félix i que li donarà noves instruccions. Félix resulta ser el comissari cap del departament d'Affers Interns de la policia nacional espanyola Marcelino Martín Blas. De la situació també n'està al corrent la cap del serveis jurídics de BPA i secretària del consell d'administració del banc Rosa Castellón.

Miquel i Martín Blas es troben a Madrid i el comissari li reitera les amenaces tot exigint-li, com ja havia fet amb Higini Cierco, informació bancària d'Artur Mas, Oriol Junqueras, Jordi Pujol i les seves respectives famílies. Els responsables del banc conscients del perill de l'advertència, fan diverses consultes legals, entre les quals a l'advocat Josep Maria Fusté Fabra, profund coneixedor dels cossos de seguretat de l'Estat espanyol. El conseller delegat del banc i l'alt comandament de la policia espanyola mantenen altres trobades. El resultat de les dades que es faciliten és la publicació d'una informació en un rotatiu espanyol que obliga l'expresident de la Generalitat a admetre l'existència d'una herència dipositada a l'estranger. BPA no va tenir mai més de 5 milions, en xifres rodones, de la família Pujol.

Higini Cierco ha explicat que Joan Pau Miquel no va denunciar llavors els fets, al juny del 2014, perquè Martín Blas el va advertir que, de fer-ho, el FinCEN americà intervindria en quinze dies. El president de BPA va coincidir amb posterioritat en el banquet d'una boda amb el comissari cap d'Afers Interns de la policia espanyola i amb el director adjunt operatiu del mateix cos, Eugenio Pino, i "vaig tenir la percepció que el focus sobre Banco Madrid i BPA desapareixia". Però no va ser així i, "probablement perquè la quantitat de diners dipositada al banc els va semblar insuficient pels indicis que poguessin tenir de l'operativa bancària que els Pujol haguessin pogut dur a terme durant dècades a Andorra" els fets van derivar amb la nota del FinCEN construïda a partir d'informació "errònia, parcial o incompleta".

Una vegada esclata la crisi del març del 2015, Higini Cierco exposa la situació viscuda a la família i, amb posterioritat, s'ha anat informant gradualment dels fets a diverses persones. El cap del Govern, Toni Martí, o els ministres de Finances, Jordi Cinca; d'Administració, Transports i Telecomunicacions, Jordi Alcobé; i d'Afers Socials, Justícia i Interior, Xavier Espot, han estat coneixedors de tot l'esdeveniment. Aquestes comunicacions s'han anat fet de manera gradual i a mesura que s'ha tingut elements que han permès anar corroborant tot allò que presumiblement hauria succeït. Higini Cierco i els assessors legals han posat els fets en coneixement de la batlle perquè adopti les mesures legals pertinents i han anunciat l'impuls de quantes accions legals siguin necessàries una vegada ja han quedat denunciats els fets en seu judicial.